

De rol van stortplaatsen binnen het materialenbeleid

Auteur: Lieve De Greeff

1 Inleiding

De beleidsvisie eindverwerking (2010), tot stand gekomen naar aanleiding van de rondetafel over eindverwerking (met deelname van de sector), formuleert een standpunt over de vereiste eindverwerkingscapaciteiten op middellange termijn. Die visie merkt de stortplaatsen aan als noodzakelijk sluitstuk voor het storten van afvalstoffen waarvoor storten vanuit milieuoogpunt de meest aangewezen verwerkingswijze is, namelijk niet-recycleerbare, niet-brandbare afvalstoffen en voor de opvang van calamiteiten. Daarom ontwikkelde de OVAM in 2011 een toekomstvisie voor de stortplaatsen. De sector werd hierbij via talrijke overlegmomenten betrokken. Om de onduidelijkheden inzake capaciteit en financiële leefbaarheid uit te klaren, werd een extern studiebureau ingeschakeld. De resultaten van deze studie worden verder in deze tekst besproken (zie deel 2 Stand van zaken). Een aantal van de in deze studie gemaakte aanbevelingen worden meegenomen bij het uitwerken van de toekomstvisie.

Deze toekomstvisie bespreekt verschillende aspecten van het beleid rond de stortplaatsen van categorie 1 en 2 die afvalstoffen aanvaarden van derden (zie tabel 1).

Daarnaast zijn er nog een aantal bedrijfsgebonden categorie 1-stortplaatsen en monostortplaatsen voor bagger- en ruimingsspecie vergund die alleen worden gebruikt voor afvalstoffen afkomstig van de eigen bedrijvigheid van de exploitant. Hier worden enkel specifieke afvalstromen gestort die niet afkomstig zijn van derden. Daarom worden deze niet opgenomen in deze toekomstvisie.

Momenteel zijn er ook nog vier vergunde categorie 3-stortplaatsen voor inerte afvalstoffen die opengesteld zijn voor derden. De laatste jaren werden hier overwegend asbestcementhoudende afvalstoffen gestort. Omwille van hun specificiteit worden deze stortplaatsen hier ook niet verder meegenomen.

Tabel 1: Overzicht stortplaatsen categorie 1 (gevaarlijke afvalstoffen) en categorie 2 (niet-gevaarlijke afvalstoffen + monostortplaatsen bagger- en ruimingsspecie) die afvalstoffen aanvaarden van derden, met vergunningstermijn, aanvoergegevens en restcapaciteit

situatie eind 2010	lopende milieu-vergunning	dichtheid (ton/m ³)°	aanvoer 2010 volgens t&c enquêtes (ton)	gemiddelde jaarlijkse aanvoer 2007-2010 volgens t&c enquêtes (ton)	vergunde restcapaciteit eind 2010 volgens jaarrapport (m ³)	ingerichte restcapaciteit eind 2010 volgens jaarrapport (m ³)
Categorie 1			414 164	351 477	2 966 917	1 518 300
Indaver Antwerpen	01/01/2020	1,5 (E)	130 975	160 059	768 067	768 067
Remo	11/09/2017	1 (O)	74 103	58 070	100 637	100 637
OVMB	21/12/2021	1,2 (E)	208 914	129 334	1 794 050	600 809
Indaver Beveren*	14/03/2021	1 (O)	172	4 015	304 163	48 787
Categorie 2			795 175	906 890	7 589 476	3 262 724
Depovan/VLS**	16/09/2014	1 (O)	129 560	95 302	1 401 481	1 107 042
ILvA	23/12/2012	1 (O)	38 676	80 499	599 213	189 213
Imog***	03/03/2031	1 (O)	38 564	59 637	206 380	206 380
Hooge Maey	28/09/2026	1 (O)	64 315	160 115	3 381 597	1 728 583
Inafzo****	23/10/2013	1 (O)	120 772	109 185	84 000	84 000
Remo	11/09/2017	1 (O)	238 140	242 873	655 435	655 435
OVMB	21/12/2021	1,2 (E)	75 257	85 503	966 027	323 515
Indaver Beveren	14/03/2021	1 (O)	89 892	73 777	295 343	75 598
Monostortplaatsen specie			187 340	171 494	914 148	594 548
Inafzo****	23/10/2013	1,5 (O)	42 561	19 402	188 000	188 000
Silvamo	19/06/2023	1,4 (E)	55 563	60 607	625 600	306 000
Stevan	23/12/2011	1,5 (O)	89 216	91 484	100 548	100 548

* Indaver Beveren: exclusief uitbreiding cat 2 -stortplaats +660 000 m³ vergund op 14 juli 2011

** aanvoer Vanheede Landfill Solutions inclusief asbesthoudend/tussenafdek vanaf 2010

*** Imog: exclusief uitbreiding cat 2-stortplaats +354 000 m³ vergund op 3 maart 2011

**** de capaciteit voor Inafzo wordt vanaf 1 januari 2012 samengevoegd zodat deze in het kader van de naderende sluiting van de stortplaats flexibel kan worden ingevuld

° gemiddelde dichtheid van de gestorte afvalstoffen (E) opgegeven door de exploitant in het jaarrapport, (O) algemene factor gebruikt door de OVAM

2 Stand van zaken: Financiële analyse van de stortsector (FFact, 20 januari 2012)

2.1 Toelichting

In dit deel van de tekst wordt een samenvatting gegeven van de resultaten van de financiële analyse van de stortsector, uitgevoerd door het studie bureau FFact. Eerst wordt een algemeen beeld gegeven van de financiële leefbaarheid van de stortsector. Daarna worden er aandachtspunten en beleidsaanbevelingen geformuleerd. Deze samenvatting geeft een overzicht van alle aanbevelingen, zoals deze gepresenteerd worden in de studie. Dit wil niet zeggen dat al deze aanbevelingen ook zonder meer zullen worden overgenomen in het toekomstige beleid.

2.2 Financiële leefbaarheid van de stortsector

In verband met de anonimiteit van de financiële gegevens wordt er niet gerapporteerd op individuele basis, maar steeds voor de sector als geheel.

Het onderzoek berekent de leefbaarheid van de stortsector aan de hand van een prognose van de kosten en opbrengsten voor een periode van 20 jaar (2011-2030). Deze periode volgt op een periode van 10 jaar waarin het aanbod van vooral brandbaar afval sterk is teruggelopen door andere vormen van verwerking en door bewuste beleidsbeslissingen. Deze evolutie heeft als effect dat de stortcapaciteit voor dit soort afval op de categorie 2-stortplaatsen voor huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen (verder in de tekst afgekort als H&VBA) te ruim is bemeten ten overstaan van het aanbod. Het strikt handhaven van het onderscheid tussen huishoudelijk afval en anorganisch afval binnen de categorie 2 geeft een grote onbalans in de kostenstructuur. Dit heeft effect voor de gehele periode 2011-2030.

Het uitgangspunt voor de berekeningen met het rekenmodel voor de stortplaatsen (verder in de tekst afgekort als RmS) is gelijktijdig een beleidsaanbeveling voor het behouden van de leefbaarheid, namelijk:

- geen onderscheid in de acceptatie van categorie 2-afval voor de op dit moment als categorie 2 ingerichte stortplaatsen.

Daarnaast is voor de Vlaamse stortsector geconstateerd dat:

- de voorzieningen voor eindafwerking en nazorg in het algemeen op orde lijken te zijn en volgens de berekeningen met RmS niet leiden tot hoge kosten in de komende jaren;
- de opbrengsten van de stortplaatsen in het algemeen voldoende zijn voor het dekken van de kosten en daarmee de leefbaarheid in algemene zin verzekerd is;
- de kostenstructuur van enkele stortplaatsen te hoog is om met het berekende aanbod en de daarbij behorende opbrengsten in de komende 7-8 jaar voor een kostendekkende exploitatie te zorgen en dus financieel leefbaar te zijn.

Dit wil zeggen dat de financiële leefbaarheid van de gehele sector onder druk staat in de periode van nu tot 2014-2017, afhankelijk van de mate van verdere daling van het aanbod. Dit vraagt dus de nodige opvolging. Er wordt wel opgemerkt dat er grote verschillen zijn in de onderliggende resultaten van de individuele stortplaatsen. De knelpunten aangaande de financiële leefbaarheid betreffen dus slechts een beperkt aantal stortplaatsen.

Daarnaast werd ook geconcludeerd dat het, op langere termijn, belangrijker is dat de kostenstructuur en de stortcapaciteit van de sector zich aanpast aan het afvalaanbod en niet andersom.

2.3 Aandachtspunten

De studie formuleert de volgende aandachtspunten:

- Het sterker dan verwacht teruglopen van het afvalaanbod: Minder aanbod geeft minder opbrengsten, met behoud van nagenoeg dezelfde kosten op korte termijn;
- In een krimpende markt zijn prijsdalingen niet uitgesloten; mogelijke oorzaken zijn concurrentie om het teruglopende aanbod en concurrentie met andere verwerkingsmethoden, beiden eventueel in combinatie met het effect van milieueffingen;
- Overige en alternatieve opbrengsten van de stortsector bedragen circa 20 % van de totaalopbrengst en zullen naar verwachting op termijn licht terugnemen door een afname van de inkomsten uit stortgasvalorisatie;
- In het geval van onvoldoende opbrengsten kunnen de gemaakte kosten (bv. voor de inrichting) mogelijk niet volledig worden terugverdiend binnen de beoogde termijn voor sluiting;
- Het merendeel van de exploitaties hebben reeds voldoende voorzieningen voor de eindafwerking en nazorg opgebouwd. Voor de overige exploitaties vormt het uitstellen van de opbouw van deze voorzieningen een risico gezien deze gemiddeld 10-15 % van de kosten voor de stortexploitatie uitmaken. In geval van uitstel zal er bij het beëindigen van de exploitatie mogelijk onvoldoende vermogen opgebouwd zijn;
- Het inrichten van nieuwe exploitaties (op nieuwe locaties) vormt een risico voor de financiële leefbaarheid van de sector als gevolg van de hoge kost die hiermee gepaard gaat;

- Financiële problemen van een exploitant kunnen leiden tot een verlies van stortcapaciteit en een nood aan financiële ondersteuning voor het afwerken van de stortplaats creëren.

2.4 Beleidsaanbevelingen

Op basis van de evaluatie werden in het eindrapport ook een aantal beleidsaanbevelingen geformuleerd om de economische leefbaarheid van de stortsector te verhogen:

- Het vervallen van het onderscheid tussen de categorie 2-stortplaatsen;
- Monitoring van het afvalaanbod en tarief (op kwartaalbasis), die beiden een cruciale rol spelen in de ontwikkeling van de leefbaarheid;
- Monitoring van de financiële situatie per stortexploitatie via een actualisatie van het RmS;
- Het stimuleren van leefbare exploitaties via het ontwikkelen van meerdere activiteiten binnen hetzelfde bedrijf, of het uitbouwen van het concept duurzaam storten;
- Vormen van een strategische voorziening en noodplan voor (financiële) tussenkomst bij problemen die de gehele sector negatief beïnvloeden;
- Het instellen van een moratorium op nieuwe stortcapaciteit om de capaciteit meer in balans te brengen met het aanbod.

3 Toekomstvisie

3.1 Het storten van brandbare afvalstoffen

3.1.1 De afwijkingen op de stortverboden (korte termijn)

Het verlenen van afwijkingen op de stortverboden wordt uiterlijk tegen 2015 afgebouwd, zoals dat ook voorzien is in het Uitvoeringsplan Milieuverantwoord Beheer van Huishoudelijke Afvalstoffen 2008-2015 (UMBHA).

Vanaf het moment dat er geen afwijkingen op de stortverboden meer worden verleend voor H&VBA, zal er geen afval waarvoor een stortverbod geldt meer gestort kunnen worden. De mogelijkheid tot het verlenen van afwijkingen op de stortverboden blijft dan enkel behouden in geval van calamiteiten en voor technisch niet-verbrandbaar afval.

Nieuwe stortverboden in het VLAREMA zullen pas worden ingevoerd nadat het effect ervan op de stortsector werd geëvalueerd.

3.1.2 De vangnetfunctie bij calamiteiten (lange termijn - vanaf 2015)

Bij calamiteiten moet gezocht worden naar de meest optimale oplossing voor de te verwijderen afvalstoffen. De beoordeling van de mogelijke alternatieven dient gevals specifiek te gebeuren. Hierbij moet de economische en praktische haalbaarheid onderzocht worden van de volgende opties:

- afvalstoffen afleiden naar vrije verbrandingscapaciteit binnen Vlaanderen;
- afvalstoffen afleiden naar vrije verbrandingscapaciteit binnen België;
- afvalstoffen uitvoeren naar verbrandingsinstallaties buiten België, voor zover die uitvoer niet strijdig is met het zelfvoorzieningsprincipe zoals bepaald in artikel 16 van de Kaderrichtlijn Afvalstoffen en zoals verder gespecificeerd in het Materialendecreet van 23 december 2011;
- afvalstoffen afvoeren naar een daartoe vergunde stortplaats binnen Vlaanderen.

Bij het onderzoeken van de economische en praktische haalbaarheid kunnen onder andere de volgende aspecten van belang zijn:

- de termijn waarbinnen de afvalstoffen kunnen worden afgevoerd;
- de prijs voor de aanvaarding/verwerking;

- de organisatie van het transport;
- ...

3.2 Het storten van niet-brandbare afvalstoffen

3.2.1 Het aantrekken van nieuwe afvalstromen

Voor baggerspecie, verontreinigde grond en shredderafval werd initieel gedacht aan een eventuele herverdeling van het aanbod over de verschillende stortplaatsen. Verder onderzoek naar en opvolging van deze afvalstromen heeft echter uitgewezen dat er reeds bepaalde beleidsbeslissingen werden genomen die niet onmiddellijk zullen worden herzien en die zo'n herverdeling in de weg staan:

- het beleid richt zich in de eerste plaats op het reinigen van verontreinigde gronden, daarnaast werden recent ook de voorwaarden voor het opvullen van putten versoepeld;
- in de komende jaren is een verhoging van de milieuheffingen gepland voor het storten van shredder- en PST-residu, met de bedoeling deze residu's zoveel mogelijk naar recyclage of verbranding te sturen.

Anderzijds heeft het ontwerp uitvoeringsplan bagger- en ruimingsspecie dat in 2007 is opgesteld, niet geleid tot een definitief goedgekeurd plan.

Algemeen geldt dat de aanvoer van afvalstoffen op de stortplaatsen steeds een marktaangelegenheid blijft. De overheid treedt hierbij enkel sturend op voor zover dit aansluit bij het gevoerde afvalstoffen- en materialenbeleid.

3.2.2 Het onderscheid tussen de verschillende categorie 2-stortplaatsen

De OVAM staat open voor een gelijkschakeling van alle categorie 2-stortplaatsen. Dit wil zeggen dat de exploitant van een categorie 2-stortplaats het initiatief kan nemen om na aanpassing van de milieuvergunning (indien nodig), bijkomende afvalstromen te aanvaarden.

Alhoewel de huidige wetgeving een onderscheid maakt tussen verschillende rubrieken die van toepassing zijn op de categorie 2-stortplaatsen, blijkt uit een vergelijking van de huidige milieuvergunningen dat slechts twee stortplaatsen zich beperken tot één of twee mogelijke rubrieken. Dit zijn de enige twee stortplaatsen die uitgesproken kunnen aangemerkt worden als een H&VBA-stortplaats, dan wel als een stortplaats voor niet-gevaarlijke, anorganische bedrijfsafvalstoffen (verder in de tekst afgekort als NGABA). Alle andere categorie 2-stortplaatsen zijn nu reeds in min of meerdere mate een mengvorm van die twee soorten. Zij kunnen vergunningstechnisch dezelfde afvalstromen aanvaarden.

Samengevat: binnen de grenzen van de huidige wetgeving (Europese richtlijn betreffende het storten van afvalstoffen + VLAREM II) is het voor elke exploitant mogelijk om optimaal in te spelen op de evolutie van het afvalaanbod.

3.3 Stortcapaciteit

Vermits er momenteel voldoende stortcapaciteit beschikbaar is en gezien de huidige problemen van de bestaande categorie 2 H&VBA-stortplaatsen met betrekking tot hun leefbaarheid, wordt ervoor gekozen om geen bijkomende stortcapaciteit op nieuwe locaties meer toe te laten. Hierbij wordt onder "nieuwe locatie" verstaan: "een locatie waar nog geen vergunde categorie 1- of categorie 2-stortplaats in exploitatie is". Hierbij gaan wij er van uit dat er voldoende vergunde capaciteit zal worden ingericht.

Een uitbreiding op bestaande locaties wordt niet uitgesloten, maar elke aanvraag zal worden beoordeeld ten opzichte van de reeds beschikbare stortcapaciteit. Hierbij wordt gekeken binnen elke stortplaatscategorie en op gewestelijk niveau. De categorie 2-stortplaatsen NGABA en H&VBA worden samen beschouwd als één categorie, namelijk de categorie 2-stortplaatsen.

Momenteel is er voldoende capaciteit voor het storten van gevaarlijk afval op de vergunde categorie 1- stortplaatsen. Bijkomende stortcapaciteit voor gevaarlijk afval creëren op nieuwe locaties, die nog niet vergund zijn voor het storten van gevaarlijk afval (categorie 1) is niet wenselijk.

Bij het beheren en plannen van de beschikbare en benodigde stortcapaciteit is afstemming met het oppervlaktedelfstoffenbeleid en het ruimtelijk beleid noodzakelijk. Bij het afleveren van milieuvergunningen voor ontginningen op nieuwe locaties (VLAREM I, bijlage 1, rubriek 18) moet er voldoende aandacht gaan naar de voorwaarden voor de opvulling na ontginning. In tegenstelling tot het opleggen van een opvolverplichting kan er bijvoorbeeld worden nagegaan of er in functie van de realisatie van de nabestemming andere afwerkingsmogelijkheden zijn dan het volledige herstel van het oorspronkelijk reliëf. Verder zal er met de verdere ontwikkeling van het Materialenbeleid maximaal ingezet worden op het gebruik van secundaire grondstoffen ter vervanging van primaire delfstoffen.

De OVAM stelt voor om de beschikbare stortcapaciteit jaarlijks op te volgen aan de hand van de gegevens die zij inzamelt voor haar beleidsondersteuning. Op basis van deze prognose kunnen de onderstaande scenario's opgestart worden voor elk van de stortplaatscategorieën (1 en 2) afzonderlijk. Dit wordt ook samengevat weergegeven in figuur 1:

- 1 De beschikbare restcapaciteit is groter dan of gelijk aan 10 jaar:

Er kan geen bijkomende capaciteit voor deze categorie van stortplaatsen vergund worden;

- 2 De beschikbare restcapaciteit is groter dan of gelijk aan 5 jaar, maar kleiner dan 10 jaar:

In deze periode kunnen de stortplaatsexploitanten een vergunning voor bijkomende capaciteit aanvragen op eigen initiatief.

De OVAM zal bij zijn adviesverlening over deze aanvragen een beoordeling geven op basis van de volgende criteria:

- milieuhygiënische aspecten: dit zijn de milieuvergunningsvoorwaarden conform VLAREM II;
- de capaciteitsplanning zoals opgevolgd door de OVAM;
- andere criteria die kunnen worden bepaald in een uitvoeringsplan, bijvoorbeeld in het kader van bepaalde aspecten uit het Materialenbeleid.

- 3 De beschikbare restcapaciteit is kleiner dan 5 jaar:

De OVAM stelt eerst de nood aan bijkomende stortcapaciteit vast en lanceert op basis daarvan een oproep voor het indienen van projecten voor bijkomende capaciteit. De praktische en juridische aspecten van dit initiatief moeten verder onderzocht en uitgewerkt worden. Zo zal onder meer moeten uitgezocht worden of er kan gewerkt worden met een systeem van 'calls' als alternatief voor het behandelen van de dossiers in volgorde van het indienen van de aanvraag. Ook moet nagegaan worden hoe dit kan ingepast worden in bestaande of nieuw te ontwikkelen regelgeving zoals de omgevingsvergunning en het traject "versnellen van investeringsprojecten" (de "3-trapsraket"). Deze verdere uitwerking zal worden meegenomen in de doelstelling voor 2012 rond het project eindverwerking/zelfvoorziening.

Na jaarlijkse evaluatie is de restcapaciteit per categorie (1 of 2) :		
< 5 jaar	5-10 jaar	≥ 10 jaar
OVAM lanceert oproep tot indienen aanvragen	initiatief voor aanvragen aan de markt	er wordt geen bijkomende capaciteit vergund

Figuur 1: Scenario's capaciteitsplanning

3.4 Bijkomende activiteiten

3.4.1 Innovatieve projecten

Innovatieve projecten kunnen betrekking hebben op alle aspecten van de stortexploitatie, zowel voor, tijdens en na de eigenlijke stortactiviteiten. De ondersteuning van innovatieve projecten door de OVAM kan bijvoorbeeld bestaan uit het uitwerken van voorstellen tot aanpassing van de wetgeving die een meerwaarde kunnen betekenen bij het uitvoeren van het project, bijvoorbeeld zie 3.4.5. Ook kan de OVAM ingediende innovatieve projecten, na evaluatie, verdedigen bij de bevoegde instanties voor innovatiesteun.

Andere voorbeelden van reeds bestaande ondersteuning zijn experimenten binnen plan C en het project landfill mining, zie 3.4.4.

3.4.2 Vlaamse knowhow op de internationale markt

De OVAM wil waar mogelijk een rol spelen bij het internationaal vermarkten van de Vlaamse kennis en ervaring over het afvalstoffenbeleid in het algemeen en meer specifiek over duurzaam stortbeheer. Dit kan door het bekend maken van de behaalde resultaten bij buitenlandse delegaties. Bij internationale contacten wordt er zo als het ware een platform gecreëerd voor in- en uitgaande informatie. De overheid kan zorgen voor het verspreiden van informatie rond innovatieve projecten en op die manier internationale contacten voor de sector vergemakkelijken. Het initiatief om op de markt te komen met de bestaande kennis blijft aan de sector zelf.

3.4.3 Tijdelijke opslag van brandbare afvalstoffen

De tijdelijke opslag van brandbaar afval als buffercapaciteit voor de verbrandingsinstallaties kan de opvangfunctie van de stortplaatsen op een andere manier invullen. Hierbij horen wel een aantal bedenkingen: In Vlaanderen zal er maar uitzonderlijk brandbaar afval tijdelijk moeten opgeslagen worden. Ook zal deze extra tussenstap van tijdelijke opslag bij de stortplaatsen een verhoging van de kostprijs voor de verwerking van het brandbaar afval tot gevolg hebben. Bovendien is er nog geen duidelijkheid over de manier waarop deze tijdelijke opslag concreet moet worden georganiseerd, bijvoorbeeld rond de wijze van opslag en mogelijke bijkomende sectorale vergunningsvoorwaarden hieromtrent.

3.4.4 Enhanced landfill mining (ELFM)

Het concept ELFM past in de transitie naar een kringlooeconomie. Een stortplaats wordt niet meer gezien als een "laatste rustplaats", maar wordt een (nieuwe) schakel in de keten. In die optiek kan een afvalstof eerder gezien worden als een tijdsgerelateerd product in de materialenkringloop waarvoor in een specifiek tijdsinterval geen duurzame aanwending mogelijk is. Dit betekent eveneens dat ELFM geen alleenstaand initiatief is maar onverkort deel uitmaakt van een breder materialenbeheer waarbij ook vandaag binnen het afvalbeleid reeds rekening wordt gehouden met de toekomstige mogelijkheden van ELFM. De tijdelijke opslag van afvalstoffen, met het oog op hun latere valorisatie, is ook een aspect van ELFM. In dat kader kunnen de huidige stortplaatsen gezien worden als tijdelijke opslagplaatsen en dusdanig ingericht worden. Daarbij worden de afvalstoffen, waarvoor recyclage en energetische valorisatie vandaag geen BBT zijn, geborgen in functie van latere ontginning. Die praktijk zorgt voor de opbouw van grondstoffen die later waardevol kunnen blijken te zijn.

De visie van de OVAM met betrekking tot ELFM werd in 2011 uitgewerkt in een afzonderlijk project dat in de loop van de volgende jaren verder wordt uitgevoerd. Daarbij horen de volgende acties:

- ontwikkelen van een strategie met betrekking tot een evaluatiekader voor de afweging tussen "onmiddellijke verwerking (bv. energievalorisatie)" en "tijdelijke opslag met het oog op een verbeterde verwerking in de toekomst";
- aanpassen van het wettelijk kader voor tijdelijke opslag en ELFM;

- onderzoek naar de opportuniteit van een speciaal heffingstarief.

3.4.5 Gasopvang en -valorisatie

In overleg met LNE Afdeling Milieuvergunningen werd een voorstel uitgewerkt tot aanpassing van VLAREM II (artikel 5.2.4.4.5.§4). Deze aanpassing moet het mogelijk maken om percolaat of ander overtollig water in de stortplaats te injecteren met de bedoeling de biologische werking van de stortplaats te verbeteren, waardoor er meer stortgas geproduceerd wordt.